

El Nadal de la Mare Teresa de Calcuta

«Senyor, en aquest Nadal de 1979, hi ha quelcom que podem oferir-te en nom de la Humanitat i de la Mare Teresa de Calcuta. Sempre, dels darrers anys fins avui, hem cercat cada Nadal, un fet internacional que estigués empeltat de les teves arrels redemptores i no trobàvem res. Les dimensions humanes i religioses dels homes trontollen. La llum de l'estrella vacil·la trista i misteriosa sobre l'horitzó d'aquest món on vivim, riem i patim. Desitgem una drecera ràpida, ampla, incitadora que ens porti fins a la Cova Toquem el fang, però no el de les figures del pessebre que ja quasi no construïm. Cerquem el foc que ens crema i afalega els sentits, però no el que escalfa l'estatge ruïnós de la Cova. Escoltem, una i altra vegada, tot el materialisme dels anuncis dels medis de comunicació, però no la crida que ens proposa la PAU ALS HOMES DE BONA VOLUNTAT. Mirem bocabadats les llums de les botigues de regals que ens enlluernen de portes en fora, mentre per dintre la ceguesa ens endureix els sentiments com una pedra, i no veiem l'estel sobre el Portal. Cada any ens allunyem més del Nadal íntim, senzill; del Nadal carregat d'amor als altres. I anem, follament, com automates sense voluntat, apropant-nos al NO-NADAL, és a dir, a la festa universal del gran àpat, de les bombolles de xampany, de la vetllada sorollosa i profana.

«Però, vet aquí, que avui, la dolça i petita figura de la Mare Teresa, vestida humilment amb el seu sari blanc i seguida d'una multitud pobra i famolenca, ha trucat a les portes de la Humanitat per anunciar-li novament el teu missatge d'amor, d'entrega als pobres, als desvalguts, als marginats... I el món s'ha sentit colpit per aquest crit d'estimació» i la Mare Te-

resa, amb la seva cara arrugada per les angoixes, les lluites i les esperances de la seva fe profunda en la teva missió redemptora, ha pujat les escales del premi Nobel de la Pau per proclamar a tots els homes en què consisteix aquesta Pau, *el teu Amor*, i el perquè de la teva naixença fa dos mil anys. La Mare Teresa, personificada en aquell Crist de les terres de Galilea que curava malalts i lleprosos, ensenyava als ignorants, donava de menjar als famolencs, parlava del Pare, ha fet el que tu feies, a les terres de la Índia on la misèria corporal i la fam de Déu són certes. Les multituds pobres de la Índia són un símbol de la veritable misèria espiritual del nostre món.

«Calia que truquessis fortament als cors dels homes, mitjantçant l'amor de la Mare Teresa de Calcuta. Perquè l'home d'avui, avesat a tota mena d'absentismes, sembla que vol afegir-hi també l'absència del Pare. No vol admetre el misteri del teu naixement. Perquè només creu en les contínues naixences científiques i tecnològiques i no pas en l'Amor-misteri. Perquè el consumisme i la materialitat en que viu immers són contraris als valors de l'esperit. Perquè l'afany de guany de diner s'oposa al do gratuït de la Fe. Perquè hem fet de l'eficàcia la nostra llei moral, i el Pare resta fora d'aquest horitzó de la nova ètica creada per una societat secularitzada. Però avui, aquest home ha vist de nou el senyal de la teva redempció en l'anfiteatre de la ciutat d'Oslo, pletònic de científics, d'aristòcrates, de rics, de curiosos. Fes, Senyor, que no sigui inútil la il·lusió salvadora d'aquesta monja de cara arrugada, d'ulls adolorits i compromesos en un horitzó de misèria, i vestida amb el sari blanc de missionera.

«Senyor, fins i tot, has fet arribar els Mags en aquesta nova naixença teva de 1979, simbolitzada en la Fe, l'Amor i l'Esperança de la Mare Teresa de Calcuta. Perquè *els milions* del Nobel de la Pau no seran or, incens i mirra, sinó nous hospitals i noves escoles, més medicines, més pa, més sacs d'arròs, més amor pels pobres.

Senyor, en aquest 1979, sembla que hem trobat, malgrat tot, de bell nou la Cova. Senyor, en aquest 1979, gràcies per la Fe, l'Amor i l'Esperança de la Mare Teresa i possiblement d'altres herois com ella que estimen també les multituds, com les de Galilea o les de la Índia, però que viuen i treballen en l'oblit dels homes. Senyor, que els nostres cants d'avui, que el nostre alleluia sigui, més que mai, com un esclat joïós dels nostres cors curulls de Fe, de Pau, d'Esperança.»

Miquel Esteban i Pallàs

COMERCIANT DE TOTA CLASSE DE
MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
REBAIXOS AMB RETRO-EXCAVADORA

Ladrillos
Peirotén
Francisco Girbau

Carrer Verge del Remei, 2
Telèfons 844 82 56 - 844 88 58
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Fonda Mestret

Joan Puigdomènech

MENJAR CASOLÀ

OBERT TOT L'ANY

Tel. 844 82 07

STA. EULÀLIA DE RONÇANA